

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň Mgr. Jany Jurečkové a Mgr. Andrey Veselé v právní věci

Žalobce: J. Z.

proti
žalovaná:

Česká advokátní komora
sídlem Národní třída 16, 110 00 Praha 1

v řízení o žalobě proti rozhodnutí České advokátní komory ze dne 28. 1. 2019, č. j. 10.01-000005/19-002,

t a k t o:

- I. Rozhodnutí České advokátní komory ze dne 28. 1. 2019, č. j. 10.01-000005/19-002, se zrušuje a věc se žalované vrací k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 3.000 Kč, a to do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

O d ů v o d n ě n í:

I.

Základ sporu

1. Žalobce se včas podanou žalobou domáhá zrušení rozhodnutí České advokátní komory ze dne 28. 1. 2019, č. j. 10.01-000005/19-002 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo rozhodnuto, že žalobci nebude určen advokát k poskytnutí právní služby dle § 18c zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZA“).
2. V úvodu odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaná uvedla, že dle § 55 odst. 1 ZA není povinna vyzývat žadatele k doplnění jeho podání o skutečnosti pro věc významné, resp. aby doložil svá skutková tvrzení.
3. Dále je v napadeném rozhodnutí uvedeno, že žalobce požádal žádostí ze dne 21. 12. 2018 o určení advokáta k zastoupení při podání ústavní stížnosti proti usnesení Nejvyššího soudu ze dne 30. 10. 2018, č. j. 20 Cdo 3279/2018-720 a usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 30. 1. 2018, č. j. 64 Co 420/2017-608.
4. Žalovaná odkázala na § 72 zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, dle kterého je možné ústavní stížnost podat ve lhůtě dvou měsíců od doručení rozhodnutí o posledním procesním prostředku, který zákon k ochraně práva poskytuje. Poslední rozhodnutí soudu bylo žalobci doručeno dne 14. 11. 2018. Žalovaná shledala, že žádost žadatele není včasná s odůvodněním, že jí žádost byla doručena dne 2. 1. 2019 a lhůta k podání ústavní stížnosti dle informace od žalobce uplynula dne 14. 1. 2019. Dále uvedla, že má na vydání rozhodnutí lhůtu 30 dnů, kterou lze prodloužit. Žádosti jsou vyřizovány postupně podle data doručení. Určený advokát musí mít také dostatečný časový prostor pro převzetí věci, seznámení s ní, vyhodnocení a případné vypracování podání.
5. S odkazem na § 18c odst. 1 ZA ve spojení s § 18a odst. 1 ZA žalovaná konstatovala, že žadatel má právo na určení advokáta k poskytnutí právní porady, resp. právní služby, pokud jeho průměrný měsíční příjem za období 6 kalendářních měsíců předcházející podání žádosti nepřesahuje trojnásobek životního minima jednotlivce nebo osob s ním společně posuzovaných podle zákona upravujícího životní a existenční minimum.
6. Žalobce uvedl, že žije sám, kdy životní minimum na jednu osobu činí 3.410 Kč a trojnásobek 10.230 Kč. Žadatel předložil mzdový list zaměstnance za období měsíců 1-11 roku 2018, dle kterého činil průměrný měsíční příjem částku ve výši 28.589,20 Kč. Žadatelův příjem tak překračuje hranici o 18.359,20 Kč.
7. Žalovaná dospěla k závěru, že žalobce nesplňuje podmínky dle § 18 odst. 2 ZA a § 18c odst. 1 ZA.

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

8. Žalobce v podané žalobě vznesl následující žalobní body.
9. V prvním žalobním bodě namítl, že byt předložil dokumenty ohledně vykázání nákladů na bydlení (úhrada plynu, vodné a stočné), dokument ukládající povinnost k plnění zákonem (televizní a rozhlasové poplatky), dokument o úvěrových splátkách, potvrzení zaměstnavatele o příjmech krácené exekuční srážkou ze mzdy a cestovních náhrad, tak žalovaná nesprávně konstatovala, že navrhovatel disponuje volnými prostředky po

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

stanovených výdajích ve výši 28.589 Kč, což dle žalované překračuje trojnásobek životního minima jako podmínku pro ustanovení advokáta.

10. Ve druhém žalobním bodě namítl, že žalovaná nesprávně označila sražené plnění exekucí zaměstnavatelem, jako vyplacené hotové plnění od zaměstnavatele, když v odůvodnění konstatovala, že v období od šestého do jedenáctého měsíce roku 2018, žalobcův příjem překračuje hranici pro určení advokáta o 18.359,20 Kč.
11. Ve třetím žalobním bodě namítl, že žadatel dle poučení na formuláři při žádosti o určení advokáta nemusí dokládat alespoň dva advokáty, kteří odmítli právní pomoc žadateli.
12. Dále ve třetím žalobním bodě namítl, že při rozhodování o určení advokáta, se pro stanovení volných finančních prostředků vychází z toho, kolik žadateli zůstane volných prostředků na obživu, aby si mohl dovolit zaplatit advokátní službu poté, co se odečtou náklady na bydlení, zákonem stanovené poplatky, výdaje spojené s úvěry a srážky na základě soudních rozhodnutí, popřípadě o náklady spojené s výkonem povolání.
13. Ve čtvrtém žalobním bodě žalobce namítl, že žalovaná nedostála své povinnosti rozhodnout ve lhůtě do 30 dnů, když žalobce předal poštovní doručovací službě žádost 21. 12. 2018 a ve věci bylo rozhodnuto až 28. 1. 2019.
14. V pátém žalobním bodě žalobce namítl, že žalovaná formálně odmítla žádost, aniž by řádně odůvodnila výdaje žalobce ponižující příjmy od zaměstnavatele s ohledem na náklady spojené např. s bydlením.
15. Závěrem žaloby žalobce uvedl své měsíční příjmy za rozhodné období a vyčíslil své náklady.

Vyjádření žalované

16. Žalovaná navrhl, aby soud žalobu zamítl. Dále uvedla, že je zřejmé, že jeho čistý příjem činil v rozhodném období 28.589 Kč. Ve věci je sporné, které srážky z příjmu lze zohlednit a které ne. V rozhodnutí vyšla z toho, že rozdíl mezi čistým příjmem žalobce a trojnásobkem životního minima činí 18.359 Kč, což je dostatečné, aby si žalobce sám zvolil advokáta.
17. V žádosti žalobce uvedl dluh ve výši 103.000 Kč vůči Reiffeisenbank, a.s. s měsíční splátkou 1.586 Kč. Dále uvedl zálohu na platby na dodávku plynu ve výši 2.300 Kč měsíčně, zálohu na vodné a stočné 700 Kč a rozhlasový poplatek 190 Kč. Za takové situace je rozhodnutí žalované v souladu s § 18c ZA.
18. Žalobkyně připustila, že žalobce v žádosti o určení advokáta netvrdil příjmy (v průměru) 28.589 Kč, ale částky lehce nad 12 tisíc Kč.
19. Žalovaná zdůraznila, že vzhledem k § 55 odst. 1 ZA nepřipadá v úvahu výzva žalované vůči žalobci, aby svoji žádost případně doplnil či opravil, nebo doložil další doklady.
20. Dále uvedla, že není možné ve prospěch žalobce zohledňovat jakékoli náklady na bydlení.
21. K námitce, že o žádosti nerozhodla včas, uvedla, že žalobce obdržel usnesení Nejvyššího soudu dne 14. 11. 2018 a žádost o určení advokáta doručil žalované 2. 1. 2019.

Replika žalobce

22. Žalobce v replice zopakoval argumenty uvedené v žalobě. Dále uvedl, že ve formuláři neuvedl advokáta pro zastupování v řízení samém, protože AK FICNER & PARNTERS s. r. o., byl zastoupen pouze v jednom úkonu pro dovolání.

III.

Řízení před správním orgánem

23. Ze správního spisu předloženého žalovanou vyplynulo následující.
24. Žalobce podal žádost o určení advokáta v řízení před Ústavním soudem ze dne 21. 12. 2018, ve které uvedl, že mu za období od června 2018 do listopadu 2018 byla měsíčně vyplacena čistá mzda v rozmezí od 12.181 Kč do 12.301 Kč (v případě zohlednění o navýšení o cestovní náhradu pak v rozmezí od 13,414 Kč do 14.239 Kč). Tato žádost je opatřena razítkem, dle kterého byla žalovanou přijata dne 2. 1. 2019.
25. Spolu se žádostí žalobce předložil vyplněný formulář - žádost o právní službu pro fyzickou osobu (§ 18c zákona o advokacii) a mzdový list za rok 2018.

VI.

Řízení před soudem

26. Městský soud v Praze posoudil napadené rozhodnutí podle § 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů, jakož i řízení, které mu předcházelo, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
27. Předně soud konstatuje, že napadené rozhodnutí podléhá přezkumu ve správním soudnictví (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 9. 2008, č. j. 6 Ads 19/2008-103).
28. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaná uvedla, že žádost žalobce nebyla včasná neboť, žalované byla doručena dne 2. 1. 2019 a lhůta k podání ústavní stížnosti měla uplynout dne 14. 1. 2019, přičemž žalovaná má na vydání rozhodnutí lhůtu 30 dnů.
29. Dále žalovaná shledala, že žalobce neprokázal, že je dle § 18c odst. 1 ZA osobou, jejíž příjmové a majetkové poměry odůvodňují určení advokáta k poskytování právní služby. K tomuto závěru došla tak, že porovнала průměrný měsíční příjem žalobce, který zjistila z jeho mzdového listu za období od ledna do listopadu roku 2018 (dále také „rozhodné období“), jenž činil 28.589,20 Kč, s trojnásobkem životního minima, jenž činil 10.230 Kč, z čehož dopočítala, že žalobcův příjem překračuje hranici o 18.359,20 Kč.
30. Na základě výše uvedeného pak žalovaná shledala, že žalobce nesplnil podmínky stanovené v § 18 odst. 2 ZA a § 18c odst. 1 ZA k určení advokáta k poskytnutí právní služby.
31. Žádný ze žalobních bodů vznesených v žalobě nenapadá závěr žalované, že žádost žalobce nebyla podána včas, soud tedy tuto část napadeného rozhodnutí ani nemohl podrobit soudnímu přezkumu, neboť dle § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. soud přezkoumává žalobu toliko v mezích žalobních bodů.

Přezkoumatelnost napadeného rozhodnutí

32. Nejprve se soud zabýval přezkoumatelností napadeného rozhodnutí.

33. Námitky vznesené v prvním, druhém, třetím a pátém žalobním bodě brojí proti závěrům žalované ohledně příjmových a majetkových poměrů žalobce.
34. *Dle § 18 odst. 2 ZA má ten, kdo nesplňuje podmínky pro ustanovení advokáta soudem podle zvláštních právních předpisů a ani si nemůže zajistit poskytnutí právních služeb jinak (dále jen „žadatel“), právo, aby mu Komora na základě jeho včasné žádosti určila advokáta k poskytnutí*
- a) právní porady podle § 18a nebo*
 - b) právní služby podle § 18c.*
35. *Dle § 18c odst. 1 věty první ZA má žadatel, jehož příjmové a majetkové poměry to odůvodňují, a který není ve věci, v níž žádá poskytnutí právní služby, zastoupen jiným advokátem nebo osobou podle § 2 odst. 2 písm. a), právo, aby mu Komora určila advokáta k poskytnutí právní služby.*
36. Citovaná ustanovení stanovují celkem čtyři podmínky, které musí žadatel splňovat, aby mu komora určila advokáta k poskytnutí právní služby a to, že žadatel nesmí splňovat podmínky pro ustanovení advokáta podle zvláštních právních předpisů [§ 18 odst. 2 ZA]; nemůže si zajistit poskytnutí právních služeb jinak [§ 18 odst. 2 ZA]; odůvodňují to jeho příjmové a majetkové poměry [§ 18c ZA]; v předmětné věci není zastoupen jiným advokátem nebo osobou podle § 2 odst. 2 písm. a) [§ 18c ZA].
37. Žalovaná při posouzení podmínky pro určení advokáta k poskytnutí právní služby stanovené v § 18c odst. 1 věty první ZA, dle které to musí odůvodňovat příjmové a majetkové poměry postupovala podle vzorce uvedeného v § 18a odst. 1 ZA s tím, že § 18a odst. 1 ZA je podpůrně aplikovatelný i na tento případ.
38. *Dle § 18a odst. 1 ZA má žadatel, jehož průměrný měsíční příjem za období 6 kalendářních měsíců předcházejících podání žádosti nepřesahuje trojnásobek životního minima jednotlivce nebo osob s ním společně posuzovaných podle zákona upravujícího životní a existenční minimum, a který není ve věci, v níž žádá poskytnutí právní porady, zastoupen jiným advokátem nebo osobou podle § 2 odst. 2 písm. a), právo na to, aby mu Komora určila advokáta k poskytnutí právní porady. Jsou-li pro to důvody zvláštního zřetele hodné, lze splnění podmínek kladených na průměrný měsíční příjem prominout.*
39. Předně soud konstatuje, že žalobkyně nikterak neodůvodnila svůj názor ohledně aplikovatelnosti § 18a odst. 1 ZA, resp. vzorce v něm uvedeného, na určení advokáta dle § 18c ZA, přičemž uvedená ustanovení na sebe nijak neodkazují.
40. V této souvislosti soud podotýká, že § 18c odst. 1 věta první ZA stanovuje dvě podmínky k určení advokáta k poskytnutí právní služby [odůvodněné příjmové a majetkové poměry žadatele; v předmětné věci není žadatel zastoupen jiným advokátem nebo osobou podle § 2 odst. 2 písm. a) (§ 18c ZA)]. § 18a odst. 1 věta první ZA stanovuje rovněž dvě podmínky avšak k určení advokáta k poskytnutí právní porady [žadatelův průměrný měsíční příjem za období 6 kalendářních měsíců předcházejících podání žádosti nepřesahuje trojnásobek životního minima jednotlivce nebo osob s ním společně posuzovaných podle zákona upravujícího životní a existenční minimum; žadatel nesmí být ve věci, v níž žádá, zastoupen jiným advokátem nebo osobou podle § 2 odst. 2 písm. a)].
41. Obě předmětná ustanovení stanovují shodně podmínku, že žadatel nesmí být ve věci, v níž žádá zastoupen jiným advokátem. Rozdílně však stanovují podmínku ohledně příjmových a majetkových poměrů žadatele, když § 18a odst. 1 věta první ZA stanovuje, konkrétní

hranici, kterou nesmí příjem žadatele překročit (trojnásobek životního minima). Podmínka v § 18c odst. 1 věta první, je však obecnější, když stanovuje, že určení advokáta musí odůvodňovat příjmové a majetkové poměry žadatele, přičemž však nestanovuje žádnou konkrétní hranici příjmů.

42. Dále soud podotýká, že jelikož obě předmětná ustanovení obsahují shodnou podmínku ohledně absence zastoupení žadatele advokátem, naznačuje to, že zákonodárce měl v úmyslu podmínky stanovené v § 18a odst. 1 ZA k určení advokáta k poskytnutí právní porady a podmínky stanovené v § 18c odst. 1 ZA stanovené k určení advokáta k poskytnutí právní služby upravit v každém ustanovení komplexně a nezávisle na sobě.
43. Závěrem soud podotýká, že vzhledem k obecnosti podmínky ohledně příjmových a majetkových poměrů v § 18c odst. 1 ZA, lze i zde nepochybně vycházet jako z jednoho kritéria i z porovnání výše příjmů s výší životního minima, resp. z jeho násobku, avšak je nutno trvat na tom, aby rozhodnutí obsahovalo konkrétní odůvodnění ohledně hranice příjmu, kterou vzala žalovaná za rozhodnou.
44. Žalovaná tedy nedostatečně odůvodnila napadené rozhodnutí, jelikož neobsahuje žádné přezkoumatelné odůvodnění, proč zrovna určila hranici trojnásobku životního minima za rozhodnou k určení advokáta k poskytnutí právní služby dle § 18c odst. 1 ZA.
45. *Dle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. soud zruší napadené rozhodnutí pro vady bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí.*
46. *Dle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 12. 2006, č. j. 2 As 37/2006-63, „je v odůvodnění třeba uvést konkrétní důvody, o něž se rozhodnutí opírá, a vypořádat se s námitkami odvolatele tak, aby rozhodnutí bylo přezkoumatelné“.*
47. Jelikož žalovaná v napadeném rozhodnutí neuvedla žádné přezkoumatelné odůvodnění, proč zrovna příjem ve výši trojnásobku životního minima stanovila za rozhodnou hranici k určení advokáta k poskytnutí právní služby dle § 18c odst. 1 ZA, soud nemůže v této části napadené rozhodnutí ani přezkoumat, a proto je ho nucen dle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. zrušit pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí.
48. Soud podotýká, že ve věci je zejména sporné, zda při posuzování příjmových a majetkových poměrů dle § 18c odst. 1 ZA měla žalovaná vzít v potaz sražené exekuční srážky ze mzdy, náklady na bydlení (úhrada plynu, vodné a stočné), úvěrové splátky, televizní a rozhlasové poplatky.
49. Žalovaná výše uvedené výdaje v napadeném rozhodnutí nijak nezohlednila a ani neuvedla, proč k nim nepřihlédla. Dle odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaná toliko vyšla pouze ze mzdového listu, ze kterého dovodila průměrný měsíční příjem žalobce za rozhodné období ve výši 28.589,20 Kč. Soud podotýká, že v tomto mzdovém listu jsou však uvedeny i exekuční srážky žalobce.
50. Soud zdůrazňuje, že žalobce v žádosti o určení advokáta uvedl, že mu v rozhodném období byla vyplacena čistá mzda v rozmezí od 12.181 Kč do 12.301 Kč (v případě zohlednění o navýšení o cestovní náhradu pak v rozmezí od 13.414 Kč do 14.239 Kč). S tímto tvrzením žalobce se však žalovaná nijak nevypořádala.
51. Rovněž se nijak nevypořádala s údaji uvedenými ve vyplněném formuláři - žádosti o právní službu pro fyzickou osobu, kde žalobce uvedl: měsíční splátku na dluhu Reiffeisenbank, a.s. ve výši 1.586 Kč; měsíční úhradu plynu 2.300 Kč; měsíční úhradu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

vodného a stočného 700 Kč, měsíční televizní a rozhlasové poplatky ve výši 190 Kč; zvýšené náklady na stravu při výkonu povolání ve výši 2.200 Kč, které mu jsou kompenzovány cestovním paušálem.

52. Jelikož žalovaná neodůvodnila, proč nezohlednila výše uvedená tvrzení žalobce, nemůže soud ani v této části přezkoumat napadené rozhodnutí, a proto i z tohoto důvodu je ho nucen dle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. zrušit pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí.

Vypořádání žalobních bodů

53. Vzhledem k nepřezkoumatelnosti části rozhodnutí týkající se posouzení příjmových a majetkových poměrů se soud nezabýval námitkami, které se vztahovaly k otázce, zda by příjmové a majetkové poměry žalobce odůvodňovaly, aby mu byl dle § 18c odst. 1 určen advokát k poskytnutí právní služby.
54. Žalobce dále ve třetím žalobním bodě namítl, že žadatel dle poučení na formuláři při žádosti o určení advokáta nemusí dokládat alespoň dva advokáty, kteří odmítli právní pomoc žadateli.
55. Soud tuto námitku shledal za nedůvodnou, neboť dle napadeného rozhodnutí nebyla důvodem nevyhovění žádosti žalobce skutečnost, že by byl zastoupen advokátem.
56. Ve čtvrtém žalobním bodě žalobce namítl, že žalovaná nedostála své povinnosti rozhodnout ve lhůtě do 30 dnů, když žalobce předal poštovní doručovací službě žádost 21. 12. 2018 a ve věci bylo rozhodnuto až 28. 1. 2019.
57. Předně soud konstatuje, že žaloba proti rozhodnutí správního orgánu dle § 65 odst. 1 s. ř. s. neslouží k ochraně proti nečinnosti správního orgánu. Pakliže je účastník správního řízení názoru, že správní orgán nerozhoduje v zákonných lhůtách, může se na soud obrátit žalobou proti nečinnosti správního orgánu dle § 79 odst. 1 s. ř. s. za podmínky, že bezvýsledně vyčerpá prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu.
58. Dále soud konstatuje, že ze správního spisu nelze přesně zjistit, kdy byla žádost doručena žalované, neboť žalovanou předložený správní spis neobsahuje obálku, ve které byla žádost zaslána. Razítko, kterým je opatřena žádost ze dne 21. 12. 2018 a na kterém je uvedeno datum přijetí 2. 1. 2019, pak může toliko prokázat, kdy bylo na žádost umístěno, resp. kdy se žádostí začaly být činěny první úkony, neproказuje však, kdy skutečně byla doručena žalované. Rovněž však ani z ničeho neplyne, že by žádost byla odeslána 21. 12. 2018.
59. Konečně soud konstatuje, že i kdyby žalovaná o žádosti žalobce nerozhodla v zákonné lhůtě, nejednalo by se o takové porušení práv žalobce v řízení před správním orgánem, které by odůvodňovalo zrušení napadeného rozhodnutí, neboť takováto vada řízení by nemohla mít již jen ze své povahy za následek nezákonné rozhodnutí ve věci samé ve smyslu § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. ani by nemohla mít vliv na zákonnost vydaného rozhodnutí ve smyslu § 78 odst. 1 s. ř. s., jelikož nemohla mít žádný vliv na výsledek rozhodnutí žalované.
60. Soud tedy neshledal čtvrtý žalobní bod za důvodný.
61. Soud se nezabýval otázkou, zda byla žádost podána opožděně, či nikoliv, neboť žalobce tuto námitku nevzněl (viz § 75 odst. 2 s. ř. s.).

V.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

62. Ze shora uvedených důvodů Městský soud v Praze dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, a proto ho zrušil dle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.
63. V případě druhého skutku soud shledal, že napadené rozhodnutí, nemá oporu ve správním spise, a proto jej soud co do druhého skutku zrušil dle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s.
64. Jelikož soud zrušil napadené rozhodnutí dle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s., rozhodoval bez nařízení jednání.
65. Žalobce měl ve věci plný úspěch, proto mu soud přiznal dle § 60 odst. 1 s. ř. s. náhradu nákladů řízení, kterou představuje zaplacený soudní poplatek ve výši 3.000 Kč.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 29. srpna 2019

JUDr. Slavomír Novák v.r.

předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.